

[Lindholt.]

illustrere det, om jeg så må sige makværk, der er kommet ud af hele denne lovgivning. Jeg vil starte med at citere en enkelt bestemmelse. § 1, nr. 14, i forslaget lyder således:

„§ 18 B affattes således:

„§ 18 B. Det er uden betydning for dødsboets ret til fradrag i den opgjorte fortjeneste på fast ejendom efter § 7 A, stk. 7, at afdøde eller dennes ægtefælle i et af de foregående 4 indkomstår har benyttet sig af adgangen til efter de tidligere gældende regler at vælge at fradrage 40.000 kr. efter § 7 A, stk. 6, jfr. lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1969, eller 60.000 kr. eller 75.000 kr. efter § 2, stk. 4 eller 5, i lovbekendtgørelse nr. 450 af 30. september 1971 eller 20.000 kr. efter § 7 A, stk. 7, i nærværende lov.“

Hvis der er nogen herinde, der har forstået indholdet af denne bestemmelse — jeg ser bort fra hr. Glistrup og eventuelt finansministeren — i dette øjeblik, så vil jeg gerne bede vedkommende række en hånd i vejret. (*Jens Foged rejser sig og markerer*) så vil vi bære hr. Jens Foged på skjolde, og formanden vil gå foran og ringe med klokken.

Hvis man nu skal gå videre ud fra den bestemmelse, jeg citerede, så skal vi altså finde frem til en henvisning, nemlig til § 7 A, stk. 7. Efter det første punkt er det altså uden betydning for dødsboets ret til fradrag osv., og inden vi overhovedet er kommet i gang, må vi spørge: hvad er det for en ret, dødsboet har, hvad går den ud på? Og hvorfor er det uden betydning for den ret?

Der henvises til § 7 A, stk. 7, og så må vi finde ud af stk. 7. Men inden vi gør det, skal vi lige være klar over, om stk. 7 nu er stk. 7 i den gamle lov eller det er stk. 6, for der er nemlig sket en ændring af nummereringen også. Nu skal De bare høre: Stk. 8 i den gamle lov er blevet til stk. 10. Det var en overraskelse, men det skyldes, at man har indskudt et nyt stk. 9 i loven efter det gamle stk. 7, som er blevet til stk. 8 i det nye lovforslag, og stk. 7 er blevet til stk. 8, fordi stk. 2-5 er blevet ændret til stk. 2-6. Jeg beklager, jeg er nødt til at følge manuskriptet her, for jeg kan simpelt hen ikke selv finde ud af hele den nummerering, der er foretaget i loven.

Finder vi endelig ud af, hvad det er for et stykke, vi skal have fat i, ja, så får vi en ny

lovbestemmelse, der er komplet lige så uforståelig for almindelige folk som den bestemmelse var, jeg læste op.

Det lovforslag, der nu er kommet, er det første vi skal behandle i denne samling. Det er simpelt hen nr. 1 af alle lovforslagene, og det er jo fantastisk, at man tillader sig at fremlægge sådan noget kaudervælsk. Kaudervælsk er et tysk ord, det stammer fra Kauderer — det betyder bissekræmmer — og vælsk, som er uforståelig tale. Jeg vil ikke antyde, at finansministeren er nogen bissekræmmer, men det er i hvert fald kaudervælsk, det finansministeren kommer med her. Jeg synes nok, vi burde have lidt mere respekt for det danske sprog, og man burde have noget mere respekt for folkettinget. Jeg vil derfor foreslå, at dette lovforslag tages tilbage af finansministeren, og så pålægger finansministeren sine embedsmænd at omarbejde lovforslaget til et forståeligt dansk. Jeg vil altså foreslå, at man simpelt hen sætter det under afstemning, om forslaget skal overgå til anden behandling. Jeg ønsker en afstemning om, hvorvidt vi virkelig i det danske folketing skal finde os i dette misbrug af det danske sprog.

Dagmar Andreasen (RV):

Når man hører ordførerne for de forskellige partier, får man jo et tydeligt indtryk af, at der er en bred og almindelig opfattelse af, at det er rimeligt, at folk, der anbringer deres penge i fast ejendom, skal have dem inflationssikret skattefrit. Jeg vil gerne sige, at den opfattelse deler jeg ikke, og det er mit indtryk, at der ude i befolkningen er en stadig voksende forståelse for, at det er urimeligt, at man alene beskatter arbejdsindtægter, når man frit kan omsætte værdistigning af fast ejendom i forbrug uden beskatning. Man skal gøre sig klart, at enhver pristalsregulering af en arbejdsindtægt bliver beskattet, og det, som ejeren af fast ejendom hidtil har haft, det er ikke alene en inflationssikring af den lille del af ejendommen, som man selv har betalt, nej, det er også en inflationssikring af den gæld, der er i ejendommen.

Der er måske ikke rigtig overblik over, hvor hurtigt værdistigningen af fast ejendom frigøres til forbrug. Men noget af den værdistigning, der fandt sted i går, bliver frigjort til forbrug i dag, noget af den varer